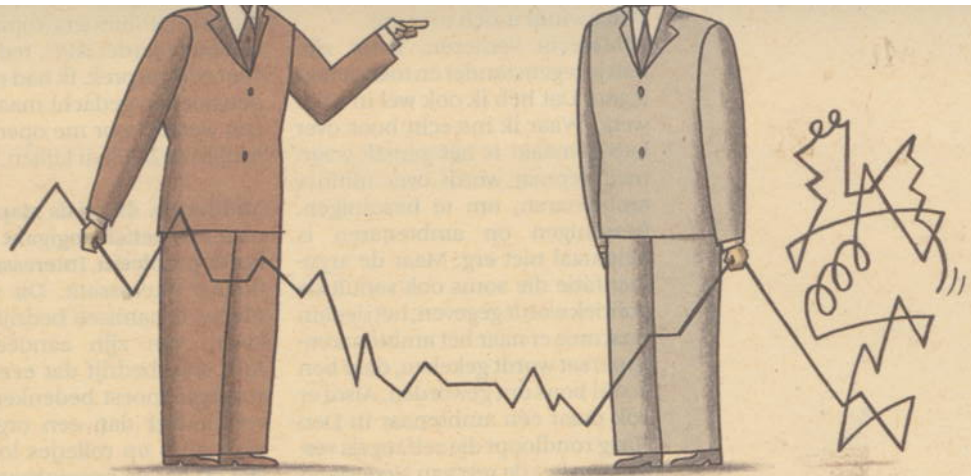

Vorige week publiceerde FD Weekend een artikel over het belang van doorleren in krappe tijden. Opleidingsbudgetten in de kennisintensieve zakelijke dienstverlening waren in 2010 tot 25% lager dan in 2009. Algemene trainingen voor grote groepen medewerkers sneuvelen ten gunste van trainingen die vaardigheden en competenties ontwikkelen. En onvoldoende investeringen in opleidingen zouden ten koste gaan van de betrokkenheid van medewerkers. Nu verliezen organisaties in krappe tijden niet zo veel medewerkers. En als de economie weer aantrekt, zullen mensen sowieso weer volop uit gaan kijken naar een andere werkgever. Dat zit in de tijdgeest. Zitvlees, betrokkenheid en loyaliteit hebben overal aan gewicht verloren. Als waar is dat bedrijven zich meer richten op het ontwikkelen van vaardigheden, mogen we daar blij om zijn. Ik kandideer een basale vaardigheid die in hoog tempo verwatert: taalbeheersing. Wie spreekt en schrijft nog goed Nederlands? We weten dat niet precies, maar de stellige indruk is dat het percentage gestaag daalt. Niet alleen onder laag- en middelbaar opgeleide mensen is de taalbeheersing matig. Dat geldt ook voor steeds meer hbo'ers en academici. Ministers, hoogleraren, volksvertegenwoordigers, hoge ambtenaren, zelfs gerenommeerde instituten als FD geven het slechte voorbeeld. Zo werd in het betreffende artikel gesproken over 'sector managers' waar het 'sector managers' moet zijn: samengestelde woorden worden aaneengeschreven. Of dat erg is of niet, daar wordt verschillend over gedacht. 'Taal is niet statisch en ontwikkelt zich continu', zeggen de rekkelijken. 'Het is belangrijk dat mensen de Nederlandse taal goed beheersen' zeggen de preciezen. Beide partijen hebben gelijk: we spreken geen middeleeuws Nederlands meer, taal verandert. Aan de andere kant, we ruilen tegenwoordig wel heel makkelijk goede Nederlandse woorden in voor Engelse en gaan slordig om met onze grammatica: 'het meisje die daar loop', 'groter als' en 'net zo veel dan', 'hun hebben', 'zeg maar', 'd of t', 'Hans zijn vriendin' in plaats van 'Hans' vriendin', 'teveel mensen' in plaats van 'te veel mensen'. Uitdrukkingen worden ook steeds vaker verhaspeld: 'het onderste uit de kast halen' en 'iemand blij maken met een dooie mug'. Organisaties krijgen zo steeds vaker te maken met mensen die matig Nederlands spreken en schrijven. Mensen die, ook als ze namens hun werkgever communiceren, geen al te snuggere indruk maken. En dat is verve-

RONALD SLABBERS

lend als je in de (kennisintensieve) zakelijke dienstverlening zit en niet veel meer hebt dan je reputatie. Een reputatie die gevestigd is dankzij langdurige investeringen in tijd en kwaliteit. En een reputatie die als zand door de vingers loopt als het dagelijks taalgebruik niet correct is. Taalbeheersing en -vaardigheid zouden voor kennisbedrijven een aandachtspunt met prioriteit moeten zijn. **Hans Schenk, Kennisbrengers bv, Amsterdam**

Ontwikkelings-samenwerking is toe aan renovatie

De visie van staatssecretaris Knapen op ontwikkelingssamenwerking is te sterk gericht op eigen belang en mist volledig het sociale aspect. Knapen zet met het beleid sterk in op stimuleren van duurzame economische bedrijvigheid. Het bevorderen van kennis (overdracht) en capaciteitsopbouw staan hierin centraal. Tot nu toe een goede gedachte. Echter, Knapen gaat voorbij aan een aantal terreinen waar het niet alleen om ontwikkelingssamenwerking gaat, maar juist om ontwikkelingshulp.

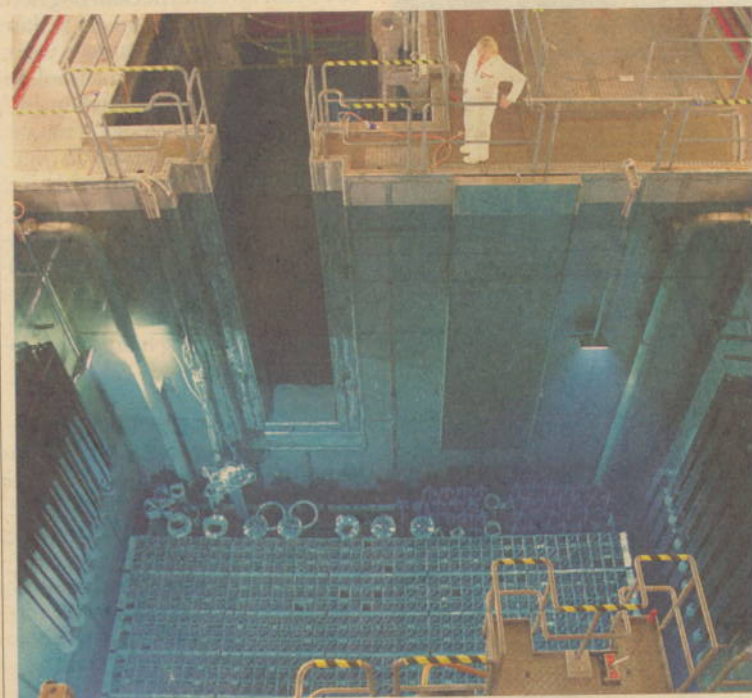
De regering kiest voor een focus op een beperkt aantal sectoren en landen. We gaan terug van 36 landen naar 10. En we richten ons alleen nog maar op democratisering, waterbeheer, landbouw en hiv/aids-bestrijding. Er wordt bezuinigd op armoedebestrijding, (geestelijke) gezondheidszorg en onderwijs. In feite is het beleid sterk gericht op eigenbelang. Letterlijk zegt hij 'Winst moet uiteindelijk vanuit ontwikkelingssamenwerking weer terugvloeien naar Nederland, het moet ons wat opleveren.' Juist dit aspect deel ik niet met de staatssecretaris. Hij gaat volledig voor-

bij aan onze verantwoordelijk om te denken vanuit 'wij' in plaats van 'ik'. We hebben er met z'n allen belang bij dat we werken aan en leven in een mondiale stabiliteit en met z'n allen bijdragen aan duurzame economische ontwikkeling. Dus kan en mag het niet zo zijn dat we verregaande keuzes maken in landen en sectoren. Daarbij zou Nederland zich veel meer bewust moeten worden dat wij in onze westerse samenleving veel kunnen leren van en kunnen samenwerken met 'kanslanden' in plaats van ontwikkelingslanden. Als Knapen een deel van het ontwikkelingssamenwerkingbudget ter beschikking zou stellen aan het Nederlandse bedrijfsleven om ondernemers in ontwikkelingslanden vanuit kennis en expertise te gaan ondersteunen in hun ondernemerschap, dan slaan we twee vliegen in één klap: een stimulans voor het Nederlandse onderne-

mersklimaat en contact met ondernemers in ontwikkelingslanden waar we in de toekomst weer zaken mee kunnen doen. **Bart Kraai, directeur en oprichter van ShareBusiness**

Vakbeweging

Bij de vakbonden wordt de hele dag doorvergaderd over het grote verschil van mening over het pensioenakkoord. Bondgenoten presenteerde op de rand van de zomervakantie het oordeel van haar leden. Ruim 20% van de leden gaf gehoor aan een duidelijk stemadvies om 'nee' te zeggen. 'Een overduidelijk resultaat', aldus voorzitter Van der Kolk. Het democratische gehalte van deze poll ontgaat mij volledig. Maar zelfs de zo gepositioneerde onderkoningin Jongerius zal het hier erg moeilijk mee krijgen. Houden de vakbonden de gelede-

Opslag voor brandstofstaven in een kerncentrale. Foto: Reuters